

Чырвоная зьмена

№ 101 (1066) ЧАЦЬВЕР, 1-га мая 1933 г.

ШТОДЗЕННАЯ ГАЗЕТА РА-
БОЧА-СЯЛЯНСКОЙ МОЛАДЗІ
Орган ЦК і Менскага АК ЛКСМБ
УМОВЫ ПАДПІСКІ:

1 месяц	30 коп.
3 месяца	90
6 месяца	1 р. 80
1 год	3 р. 30

АДРАС РЕДАКЦИИ:
Менск, вул. Марса Шаркова, 38
Тэлефон: рэдакцыя — 7-25,
сэкратарыят — 12-19.

АДРАС КАНТОРЫ:
Комсомольская 25, тэлеф. № 903.

ГОД ВЫДАНИЯ IX.

Конт. асобнага № 2 кап.

Арыштаваны на мітынг у сэкратар Швэдакага комсамолу

СТАКГОЛЬМ, 28. Сэкратар турэмнага знявольнення за ан-
Швэдакага комсамолу, прыга- тымілітарысцкую пропаганду,
вораны нядаўна да 2 месяцаў арыштаваны ўчора на мітынг.

Жорсткая сутычка рабочых з фашыстамі

ВЭРЭІН, 27-4. У Іногеі (Прымер-
ская вобласць) адбылася жорсткая
сутычка паміж бастуючымі рабочы-
мі (бастуючымі ў знак протэсту су-
проць павышэння заробатнай пла-
ты) і фашысцкімі штрайббрэха-
мі. 7 штрайббрэхаў пажыла ранены.

У міжнародны дзень пролетарскай солідарнасці

мобілізуем усе сілы на справу ажыццяўлення генэральнай лініі партыі, на пасьпяховае выкананьне
пачігодкі, і гэта будзе лепшым падарункам міжнароднаму пролетарыяту ў справе яго барацьбы за сусь-
ветную пролетарскую рэвалюцыю

3 адозвы ЦК КП(б)Б да ўсіх рабочых, работніц і працоўнага сялянства БССР

ТАВАРЫШЫ!

1-га мая гэтага году пролета-
рыя і працоўныя масы ўсіх краін
святкуюць у адставінах, калі за
мінуў год, разам з моцным разь-
віццём будаўніцтва сацыялізму ў
СССР, асабліва рэзка выніліся
гэтыя і развал капіталістычнай
сыстэмы.

Капіталістычны сьвет ахоплен
уся нарастаючымі супярэчнасьцямі.
Ва ўмовах вострага прамысловага і
аграрнага крызісу, ахоплагага з
кожным днём усё новыя і новыя
краіны, і катастрофічнага росту
беспрацоўі абстрактнага барацьба
на рынку, расьце бальшаснае на-
пэўнасьць паміж капіталістычнымі
краінамі. Гамбокім крызісам ахоп-
лена Амерыка, якая сацыял-агра-
намі ўсяго сьвету ставілася ў пры-
клад капіталістычнага росквіту. І
разам з буйнымі капіталістычнымі
краінамі маюцца рэзка абстрактна-
ва крызісу ў жывых і ў поў-
аграрных краінах.

Усе гэта поўнасьцю сьцьвярджае
паўную, дадзёную Комінтэрнамі аб-
стаўку разьвіцця капіталістыч-
нае сыстэмы, аб нарастаючым
сусьветнаму эканамічнаму крызісу.

Разам з ростам варожасьці
ва ўласным лагэры імперыялі-
стыя з кожным днём усё
больш узмацняюць адзіны фронт
супроць СССР, супроць адзінай
сільнай у сьвеце, якая будзе са-
дзяляць.

Ва ўмовах крызісу, пачатку раз-
валу капіталістычнае сыстэмы і
нарастаючае падлогу рэвалюцый-
нага руху ва ўсім сьвеце, асаблі-
вай лідэрскай і рэвалюцыйнай са-
цыяльна-аградычнай роляй сьцьвяр-
джаецца Трэці міжнародны фронт
пра іх выключнае ўдзяле буржу-
азна робіць перагружоўку сваіх сіл
да новага націску на рабочых,
узмацняе фашысцкі тэрор супроць
рабочых класаў, чым сьцьвяржае
таваўную кампанію сьні супроць
Савецкага Саюзу.

Адзінай партыяй барацьбы за
бальшэўска і канчаткова мэты
пролетарыяту, адзіным кіраўніком
змаганьняў беспрацоўных мас,
адзіным ірэндыроў пасьпяховых
бокс прыгнечаных народаў у на-
вальных, адзіна пасьпяховым бараць-
бам супроць вайны—зьяўляюцца
камуністычныя партыі.

Змагаючыся ў сваіх шэрагах су-
проць праваў небясьпечна, як гадоў-
нае, і супроць "завых" узаістнах,
узмацняючы свае шэрагі ўсё больш-
шымі і большымі пролетарскімі сі-
ламі, праводзячы выразную класа-
вую лінію, ажыццяўляючы адзіны
фронт вылізу, кіруючы стачачным
рухам і рухам беспрацоўных, ста-
ючы на чале рэвалюцыйнай бараць-
бы прыгнечаных мас каляніі, ко-
муністычныя партыі вядуць уся
рабочую масу і ўсіх працоўных
да перамогі над сусьветным імпе-
рыялізмам, да перамогі пролетарскай
рэвалюцыі, акая забясьпечвае
будаўніцтва сацыялізму ва ўсім
сьвеце.

Дэўт—выкапаць пачігодку ў
шэрагах гады з усёй рашучасьцю
ажыццяўляюцца рабочай класай і
ўсімі працоўнымі Савецкага Саюзу.
Бальшэўскае пачігодкі, по-

скоранія тэмпы разьвіцця сацыя-
лістычнай прамысловасьці, рост
калгаснага руху ва ўсім Савёзе, а
у важнейшых зернавых рэёнах
ажыццяўленьне сусьветнай kolek-
тывізацыі, і правядзеньне на пад-
ставе гэтага політыкі ліквідацыі
кулацтва, як класу, узмацняючы
абаронадольнасьці краіны, — гэты
асноўны дасягненьні Савецкага
Саюзу і БССР за мінулы год.

Сацыялістычнае наступленьне на

ну індустрыяльна-аграрную, дзе
растуць новыя моцы электрастан-
цыі, буйныя фабрыкі, заводы, сав-
гасы, колгасы і буйнейшыя куль-
турныя ўстановы.

Толькі ў выніку лідэрскага
правядзеньня ў жыццё генэраль-
най лініі партыі дасягнуты гэтыя
вынікі пасьпехі на ўсіх участках
сацыялістычнага будаўніцтва.

За мінулы перыяд партыя пра-
вядла рашучую барацьбу з усімі

значаная лічба росту па пляну
бастунага году яшчэ не дасягнута.
І асабліва рэзка адсталы прамысло-
васьць у выкананьні якасных па-
казчыкаў: зьніжэньні сабекошту і
папэпнаньня якасьці прадукцыі.

Прычына гэта ў тым, што па выка-
рыстанні яшчэ ў поўнай меры вылі-
зарым уадым рабочае класы вакол
вырашэньня асноўных задач сацыя-
лістычнага будаўніцтва.

Самакрытыка ня ўсёды яшчэ

партыйнай лініі, якія мелі месца і
маюць месца ў практычнай рабоце.

Узмацняючы і пашыраючы кол-
гасны рух, узмацняючы ўнутры-
гаспадарчае стаповішча кожнага
колгасу і савгасу, рашуча выпраў-
ляючы антысерадніцкія перагібы,
лапушчаныя ў практычнай рабоце,
праводзячы і ў далейшым рашучае
наступленьне на капіталістычныя
элементы, арганізуючы і агуруючы
жыты батрацкія і бальшэўска-серад-
ніцкія класы сялянства, узмацняю-
чы саюз рабочае класы і беднаты
з сярэдніком, аказваючы ўсімі рэ-
сурсамі і дапамогу сацыялі-
стычнаму сектару, партыя забясь-
печвае новыя пасьпехі ў галіне
сацыялістычнае перабудовы сельскае
гаспадаркі.

Цэнтральнай задачай сьцьвяржаю-
га дню зьяўляецца пасьпяховае
правядзеньне вясняной сьлужбы. Мо-
білізацыя ўсіх сіл батрацка-бальшэў-
ска-серадніцкай масы сялянства, як
аб'яднанай у колгасы, гэтак і за-
лучыў яшчэ індывідуальную гаспа-
дарку, пад актыўным кіраўніцтвам
і пры ўдзеле рабочых арганізацый,
неабходна дабіцца поўнага выка-
наньня і правыкананьня вызначэ-
ных плянаў вясняной сьлужбы.

Побач з лідэрскай пачігодкай дасяг-
неньнямі ў культурным будаўніцтве
маем яшчэ на гэтым участку шэ-
раг сур'ёзных недахопаў.

Пачігодка культурнага будаўніч-
тва яшчэ значна адстае ад пачігод-
кі ўсё нашае народнае гаспадарка
— усё гэта патрабуе ад нас значна
большай мобілізацыі сваіх сіл на
фронце культурнай рэвалюцыі.

Нашае першамайскае пролетар-
скае сьвята няхай яшчэ больш
агуруе працоўных усяго сьвету ў
барацьбе за сусьветны Кастрычнік.

Першамайскае сьвята няхай яшчэ
больш агуруе працоўных вакол
сталых шэрагаў камуністычнай
партыі, якая нядрэ непазлабную ба-
рацьбу супроць усялякіх хістань-
няў і адхіленьняў ад генэральнай
лініі партыі.

Мобілізуем усе свае сілы на пра-
вядзеньне чоткай ланіскай лініі ў
нацыянальным пытаньні, не паслаб-
ляючы бальшэўскай барацьбы су-
проць нацыянал-апортунізму і беда-
рускага нацыянал-аэмокрызму,
супроць шовінізму ўсіх колераў.

Няхай жыве сьвята першае
мая—баявы агляд рэвалюцый-
ных сіл сусьветнага пролета-
рыяту!

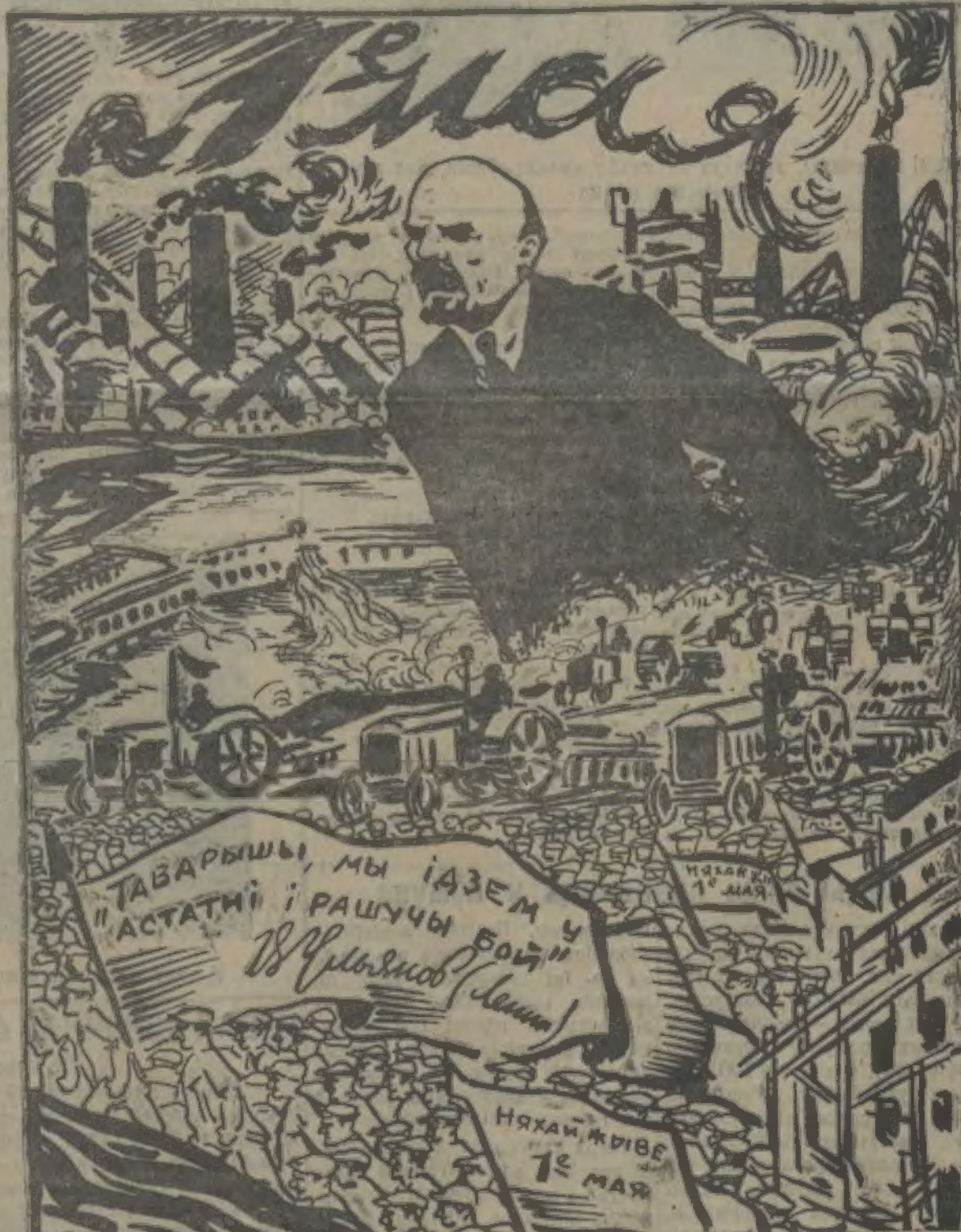
Наша гарачае першамайскае
прывітаньне пролетарыям усіх
краін!

Няхай жывуць працоўныя За-
ходняй Беларусі і Польшчы,
якія пад кіраўніцтвам камуні-
стычнай партыі вядуць гэроеч-
ную барацьбу за вызваленьне
ад капіталістычнага ўціску!

Няхай жыве СССР—цытадэль
сусьветнай пролетарскай рэво-
люцыі!

Няхай жывуць сталёвыя шэ-
рагі Усесаюзнай Камуністычнай
Партыі бальшэўскай і яе баявы
штаб—Ленінскі ЦК УсеКП(б)!

Няхай жыве Камуністычны
Інтэрнацыянал!

ўсіх франтах, рашучае выкарчоў-
ваньне кароніяў капіталізму вы-
клікаюць абстрактнае адставае
барацьбы ў нашай краіне. Буаікі і
выніамы пры падтрыманьні шэрагу
школіцкіх арганізацый мобілізуюць
уся свае сілы, каб пераадолаць
пасьпяховы ход сацыялістычнага
будаўніцтва ў краіне савётаў.

Эканамічны і культурны рост
БССР за апошнія гады зьяўляюцца
набольшымі паказчыкам нашых
дасягненьняў. Дзякуючы настойлі-
ваму правядзеньню ў жыццё лані-
скай лініі ў нацыянальным пытань-
ні, Савецкая Беларусь пад кіраў-
ніцтвам КП(б)Б і пры лідэрскай
дапамозе СССР, з краіны аграрнай,
адсталай сапраўды вырастае ў краі-

улізіамі ад правільнай жаніскай
лініі, з правым ухілам і прымі-
рэнствам, як гадоўнейшай небясь-
печай на даным этапе, і з усімі
решэткамі трацкізму і "лэвымі" за-
гібамі, і тым самым забясьпечыла
магчынасьць больш рашуча і на-
стойліва перамагаць усе пажысьці,
якія сустракаюцца на шляху бу-
даўніцтва сацыялізму ў нашай
краіне.

Другі год пачігодкі сьведчыць аб
новых пасьпехах у прамысловасьці
і сельскай гаспадарцы. За першае
наўгоддзе гэтага году, у параў-
наньні з тым-жа перыядам мінула-
га году, наша буйная дзяржаўная
прамысловасьць ужо дала значнае
павышэньне прадукцыі, аднак вы-

стала актыўна дзейнічаючым пач-
дам барацьбы з усімі недахопамі
нашага будаўніцтва.

Асноўная задача, якая стаіць у
дзень 1-га мая перад партыйнымі,
професійнымі і гаспадарчымі ор-
ганізацыямі—дабіцца поўнага вы-
кананьня і перавыкананьня прамі-
фіцэнаў другога году пачігодкі.

Вывізарыма пасьпехі ў справе
калектывізацыі сельскае гаспадаркі
дасягнуты дзякуючы правядзеньню
правядзеньню ў жыццё генэраль-
най лініі партыі ў пытаньнях са-
цыялістычнае перабудовы сельскае
гаспадаркі. Адначасова ў рабоце па
калектывізацыі партыя цалкам узі-
нае і рашуча па-бальшэўска вы-
праўляе тым наміркі, аказаныя

Ажыццяўляючы левінскую лінію ў колгасным будаўніцтве, наносычы руйнуючыя ўдары па опартуністычэскай замадоўваючы пройдзеныя пазыцыі, арганізуючы батрацтва і беднату ў саюзе з серадняком, будзем балшавіцку ажыццяўляць задачы супольнай калектывізацыі і ліквідацыі кулацтва як класы

Адзін з 25 тысяч

Чым бліжэй знаёмішся з Зубарыкам, чым бліжэй прыглядаешся да яго работы, тым лепш бачыш яго гараньне, яго бясконечную адданасць рабоце.

З 3 месяцаў таму назад Зубарык яшчэ ня быў «дваццаціпятысячнікам» — старшынёю колгасу «Чырвоны Баец». Ён быў звычайным мяснальчыкам на заводзе «Пролетары». А зараз, скардзячыся на тое, што за апошні 3 месяцы страціў 6 кіла, ён усё-ж з усмешкаю і некаторай пагардаю гаворыць:

— Яшчэ некалькі кіла не пакаладу, а засну колектыву, браточка на яны.

Ён лічыць, што яго задача «пусціць колгас на ўсё парах». Няхай праз год, два, тры (аб часе няма гутаркі), а ўсё-ж такі Зубарык урачыста здае яго і перадае да сваіх катлоў. А зараз для яго няма 8-мі гадзіннага рабочага дня, зараз для яго ў адны суткі — тры рабочыя дні. І гэтых трох дзён не хапае.

— Час бяжыць — не агледзішся — гаворыць Зубарык — хлопшчык вёскам і днём няма.

У стайнях разбіралі коней на папу. Зубарык падыходзіў да коней, глядзіў іх, пахлопваў па крупу і рабіў свае звычайныя ноты.

— Гэтага коніка не давай сёння ў плуг, хай адпачывае, — малады яшчэ. Тут, брат, саломы падсыпалі трэба. Чамусьці сёння «Маруся» ня чышчана. Да «Быстрага» ветэрынара выклікаць!

А пасля стайні ён у суправоджэнні контрактатара з Райкоопсаю абыходзіў хлявы. Уся жыёла была законтрактавана. Зубарык не контрактаваў толькі племянных бычкоў і цялят.

— У гэтага цяля матка племянная — ня дам!

Дагакор быў падпісаны Зубарыкам толькі тады, калі ён атрымаў наваіс і ордэр на кор.

Яшчэ тыдзень і ўсё жыццё ў колгасе будзе засяяна. У першых днях мая будзе засяяна грэчка, потым бульба, і сямь будзе скончана. Ужо зараз Зубарык складае спісы адыходнікаў — лішнюю рабочую сілу ня трэба марываваць.

У праўдзены старшыню чакаў садавод.

— Адмаўляюся ад работы т. старшыня, з імі неляга працаваць. Дзеўкі ня работу ня выйшлі, у рошчы гуляюць. А рабак сад точыць. Мы і чвэрці саду не ачысцілі.

— Чаму не з'яўляюцца?

— Аказваецца, што да ачысткі запущанага саду па вытворчаму пляну павінны быць прызначаны падлеткі і дзяўчаты. Нейкі «спас» сярэня сёння работу. Садавод нервовы, гарачы хлопец адмовіўся ад работы толькі таму, што хаче падкрэсліць нявыходнае становішча. Сад стары і запущаны, толькі трэба ўзяцца за гэтую справу і гэта дасць каля паўтары тысячы пудоў плоду.

— Заўтра — усю жаночую сілу ў сад. Мужыкоў не адрываць ад поля. А ты ня плач. Бач ты! Сямьвой ці што ачысціць?

— Да ганку пад'ехалі падвода. Прыохаў упайнаваны на засеву тав. Хомчанка. Ня звязчы з падводой ён крычыць:

— Зубарык тут?

І толькі пераканаўшыся, што далей шукаць старшыню ня прыдзе, ён звазіць з падводой.

— Сілкай сёння колгаснікаў, будзем аб бульбазатойных гутарыць.

Сход быў наметаны на сёння ў Кунтараўцы, бліжэйшай вёсцы, дзе колгаснікаў пераважная большасць.

Поўдзень. Сонца паліць па летніку. Зубарык расцілаў каўнер кашулі. На багавальных ля хаты з разбіванай салькай сталі група сялян. Калі Зубарык і Хомчанка парайніліся з домам гутарка абарвалася, усё павярнулася ў іх бок.

— Добры дзень.

Толькі некалькі чалавек адказала на прывітаньне. Зубарык затрымаўся.

— Ну, дзяўзкі, сёння будзёце, ці ж?

Маўчаньне.

— Вясна ўжо канчаецца. А сокі прападаюць.

Маўчаньне.

Селянін у шэрай абштытай чорнай тасёчнай натоўцы расштурхаў натоўп.

— Дайце, я слова скажу. Выходзіць, кажу, трэба. А нашы дзяўзкі нягодны. Лысыя супроць.

Няма ў вобшчыне арганізацыі. Дай, гаворыць, нам лепшую зямлю, дай каб блізка была. А я кажу, усім блізкай зямлі не набярэшся.

— Правільна.

— Што правільна? — крыкнуў нехта — не хачу я кулі ў патыліцу. На пляхах сваіх сядзім, а ў поле боязня выйсьці.

Індывідуальны сектар ў раёне колгасу не распачаў сябы. Падкулачнікі выдуць разлагаючую работу, патрабуюць блізкаю і лепшую зямлю. Патрабуюць адбіць колгасу зямлю, а астатнюю аддаць вобшчыне. У гэтым раёне многа захаванай зямлі. Аддаць «астатнюю» гэта значыць страціць 30 проц. зямлі, гэта значыць не павялічыць пасевнага кліну.

Чацьдэрт раз адбіваецца зямля, чацьдэрт раз беднякі ня ўступілі ў колгасы вырашалі выйсці ў поле, але падкулачнік злосна хапае за руку бедняка.

— Ня ідзі, ня ўродзіць зямля.

Усё час не атрымаў ніводнага ліста. Адзінае, што напамінае Зубарыку аб сваіх заводзкіх таварышох — гэта паштовыя пераходы за работу.

Былае так, што Зубарыку няма з кім парайцца, пагаварыць аб рабоце. Ячэйкі няма. Комуністы ўсяго два чалавекі: ён старшыня сельсавету ў раён далёка.

А аб'ява, калі з Акрпрофсавету была атрымана надрукаваная паперка (адавожна пасланая да ўсёх 25 тысячнікаў), яго асабліва абурываў адзін абзац. Там было напісана:

«Між тым да гэтага часу гэтая сувязь паміж намі ня была наладжана, у чым мы таксама бярэм віну на сябе».

— Таксама, — злосна паўтарыў Зубарык. — І гэта пішуць мя толькі мне, Зубарыку, а ўсім іншым таварышам вёскі.

Ён успомніў як на ўрачыстым пасаджэнні, калі іх праводзілі ў вёску прадстаўнікі акруговых ор-

Загулі трактары, закіпела на палёх калектывных, бяз мож, вясная праца

А калі паклёп гэты не дапамагае, дык пужаюць:

— Хто першы выйдзе ў поле, той першую кулю атрымае.

Два сходы, скліканы сельсаветам разам з колгаснікамі, выклікалі толькі пералом у настроі колгаснікаў, але араць ня выходзілі.

Зубарык адкашляўся. Ён паўтарыў тое, што гаварыў на сходзе. Праблему адказаў яму на адно пытаньне. «Каму гэта спрыяе, хто будзе рады таму, што зямля пад сонцам будзе сохнуць, што зярно не нападзе ў зямлю?»

— Ворату нашаму зайдзям. Ён — ворат наш распаўсюджвае туткі, што колгаснікам будучы падзяляць расола ад гуркоў лыжнікамі.

А ці ведаеце вы, браточкі, што калі зямлю не завораче, дык мы вась скончым у сябе і за вясну возьмемся.

— Правільна гаворыць старшыня, выйду заўтра ў поле, вась і ўсё, няхай куля, няхай сьмерць, не магу я ля бабы сядзець. Зямля кліча! — прычыў з натоўпу.

Часта Зубарык скардзіцца на адсутнасць данамогі і сувязі з сваім прадпрыемствам. Ад заводу ён за-

ганізацыі, парт'ячэйкі і завкому абяцалі стамую дапамогу, — не павяшчы сувязі. І зараз тое, што яму тады здавалася цёплым і таварышкім абяцаннем гучыць зараз гучным словам.

У пайой убер хлопчык.

— Дзяўз Зубарык, колгасныя коні тучуць павесы.

— Дзе!

Зубарык ператварыўся. Ён машынальна скомікаў паперку з Акрпрофсавету, схавіў хлопчыка за плечы.

— Дзе?

— У Кунтараўскай старане.

— Хто адвучыў коняй?

— Ня ведаю.

— Баўжым. Я зараз вярнуся, — нінуў ён сваім звычайным чыстым і ясным голасам, у якім чулася упэўненасць і гаспадарчая спрытнасць.

Калі ім раз'яўталіся з Зубарыкам, яго апошнім словам быў:

— Напішце ў газету, што нам даюць мала крытыку.

Гэта з вымушаны быў абяцаць.

Б. ДОЛАЎ.

*) Нарыс опэрагора газеты «Савецкая Беларусь».

Сем адважных маладых колгаснікаў

Надыходзіла вясна, а разам з ёю нешта новае, што накладвала на колгаснікаў колгасу імя Сталіна нейкі дзіўны, новы адбітак.

— Што будзе? Ці спраўдзім тым надзею, якія на нас ускладаюцца партыяй, комсамолам? Ці пакажам мы сялянам, як трэба весці гаспадарку?

Гэтыя думкі, нямыя пытанні засцілілі, як здань, малюнк:

Саваіковы дзень, бурны сход калі старыя пачалі, пад уплывам кулакоў, як быццам браць верх, калі яны — старыя гаспадары — вышлі з колгасу і ў колгасе засталіся 7 маладых хлопцоў, «смаркачоў», «галадранцоў», «гультаёў», як іх характарызаваў кулацкая частка вёскі.

Чарада за чарадой плывуць успаміны. Колгас быў, было жыццё, а цяпер у колгасе толькі яны — маладыя хлопцы і гэта — колгас.

Тады далі яны прысягу: «Ніколі не адступім, не глядзеш на здыскі, уцягнуць у колгас беднату і батрацтва, вусорна паставіць працу колгасу». Гэтая прысяга ня была нідзе на пацеры запісана. Яна была глыбока ўрэзана ў сэрцы кожнага з гэтых 7 адважных маладых колгаснікаў.

Там, упяршыню ў жабрацкай вёсцы Бардзілаўна зарадзіўся саюз маладых з кіпучым жыццём, з запалам, з новым жыццём у колгасе.

Помніць гэта колгаснікі, «помніць і яшчэ мацней напруджаецца воля, яшчэ больш упарта ступаюць пярэкія малаты па старому зламанаму інвентару. Ударна рыхтуюцца колгаснікі да вясны.

Зямля спарылася, зямля чкае рабочых рук, зямля патрабуе упартай бязупыннай працы, гэта ведаюць маладыя колгаснікі. Арганізавана, з песьняй:

Ніхто шляху прайдзёнага ў нас не адбірае...

Вышла глядзец на колгаснікаў уся вёска. Глядзіць і дзіўнецца на малады запал, на бурлівае комсамольскае жыццё. Ніколі гэта ня было, — кажуць старыя, — але гэта ёсць і будзе — адказваюць комсомольцы. Разгарнулася соцспарніцтва: за лепшую пастаноўку працы, за лепшую дысцыпліну, за лепшы догляд за жылляй, за леп-

шае правядзеньне сябы. Разліся на брыгады. Упарта працягваецца. Побач з гэтым не абывае весці і растлумачальную прапаганду між колгасу. Увесь вёскі Бардзілаўна — у колгасе Сталіна.

Ідзе упарта работа за ўпэўненне ў колгас — пачынаецца плуць. Ідуць першымі ў колгас імя Сталіна: Івановіч М., Кацько Хвася. Яны раней упарта не хацелі хадзіць пра колгас.

Маладая энэргія парумела новую мураваную сцяну кулацкага вакол колгасу. Наступае адважны прымяжак у пош сьвятыя ідэі, кулічы і пош з гэтым, напавуць свае кіры падарункамі. Склікаецца па-за гомы сход колгаснікаў. Выступіла моладзь, заклікае не сьвяткаваць. У гэты дзень усе, як адзін, павінны выйсці на поле. Выступаюць больш дарослыя і таксама трымліваюць пачын моладзі. Агульная думка: «не сьвяткаваць гэты дзень нявольна, лепш удзяць прасьвіці сябу лепш сьвяткаваць свабоднае і сьвятае — перамогу».

Выніку ўсе колгаснікі выйшлі ў поле, працягвалі да трох гадзін вечару антырэлігійны сход. Сход прыйшлі і не сьбыры колгаснікі.

Уважліва слухаюцца праўдзёна з БДУ, у найбольш яскравых і дружных апітвася.

Прапаганда — больш не сьвяткаваць рэлігійны сьвят. Нашы сьвят — сьвят барачбы і перамогі сьвятага сьветлага пролетарыя.

Пасля дакладу вусная газэткамашына і ў самым канцы вечнае «Лявоніка» і ськоі.

Заскардзілі ўсё поле, засяялі бульбу, сёяць зараз абёс, ячмё. Больш упэўнена гучаць малады газасы:

Міш наш, мы новы сьвет будзем.

Хто быў ні чым, той будзе ў колгасе.

Так упэўнена могуць сьвятае толькі тыя, чыя сьвае перамогі старое. Моладзь колгасу імя Сталіна, мае надстаю сьняваць гадзіны, — яна перамагла. Дзякуючы ёй, колгас імя Сталіна жыццё паклавае прыклад вакол чыя сьвятна.

3. БАКШЭВІЧ

У часе адпачынку чытаюць «Чырвоную Зьмену»

НОВАЯ ШВЭЙНАЯ ФАБРЫКА ў БАБРУЙСКУ

(Ад нашага спэцкора)

Сёння адчыняецца ў Бабруйску новы гігант соцыялістычнай прамысловасці — швэйная фабрыка імя тав. Дзяржынскага. Пуск гэтай фабрыкі — наш першамайскі падарунак сусьветнаму пролетарыату — так гаворыць абзвунг 1-га нумара друкаванай газеты фабрыкі «Чырвоны Швэйнік».

Фабрыка цалкам мэханізавана, на ёй працуе да 1000 рабочых у дзёе зьмены. Перашла на бесьперапынны тыдзень у сырым і цёплым пакоі, об'яны знішчан. Замест гэтага будавана прасторнае памяшканьне з электрычным асьвятленьнем, у якім рабочы адчувае сябе бадзёрым, жыццярэдасным.

Яна ўжо працуе, гудуць новыя машыны, гэты гул пахопліваюць рабочыя-будаўнікі новага жыцця.

Новая фабрыка, пабудаваная ў Бабруйску — гэта новы магутны ўдар па капіталістычным дзяржавах.

Ш. М.

М. Ц.

29 красавіка, 1930 г.

М. ГАЛАДЗЕД.

Бабруйскай швэйнай фабрыцы імя Дзяржынскага

Шчырае прывітаньне швэйнікам і ўсяму пролетарыату Бабруйшчыны ў дзень урачыстага пуску швэйнай фабрыкі новай перамогі на фронце соцыялістычнага будаўніцтва.

Старшыня Савету Народных Камісараў БССР

У барацьбе за Савецкую Нямеччыну

(Арткул члена ЦН КСМ Нямеччыны і сэкратара рурскага абласнога камітэту КСМ тав. Карла Керстэна Эсэн)

Цяпер ужо закончыліся выбары ў завоіны і рудкомы за ўсім рурскім каменна-вугольным і чыгуначным раёна. Гэтыя выбары харага абмякнулі рэвалюцыйнаму пралетарыату. Тысячы рабочых былі выкінуты на вуліцу і засталіся без хлеба. Тыя рабочыя, якія на агульных сходах зьлілі аб сваёй гатоўнасці балатыраваць пасьпешна рэвалюцыйнай профсаюнай опозыцыі, ахразу-ж падаргаліся жудаснаму цяжару. У гэтым цяжары прымаі ўдзел не толькі адкрытыя фашысцкія арганізацыі, але яшчэ ў большай меры рэфармісты і прадстаўнікі паталітых профсаюзаў. Прымаіся ўсе захады да таго, каб выкінуць з прадпрыемстваў рэвалюцыйных рабочых яшчэ да выбараў.

Але голад, вэнца, праціжжае беспрацоўе не маглі затрымаць рэвалюцыйных рабочых ад іх класовага абавязку. На гледзчы на адкрыты тэрор, на патак пакалёну і брахіі рэвалюцыйная опозыцыя перамагла на 100 з лішнім рудніках і заводах.

На 106 шахтах увогуле галасавала 186 тысяч чалавек, з якіх за рэвалюцыйную опозыцыю падала 68.759 галасоў, тады ж рэфармісцкія профсаюны сабраі толькі 11.291 галас (рошта галасоў дасталася фашыстам „даікім“ і г. д.).

На 8 шахт. камуністы атрымалі 75% месцаў у рудкомы, на 19 шахтах—абсалютную большасць. У той-жа час рэвалюцыйная пралетарская моладзь таксама можа адзначыць вялікую перамогу. На 50 ровных шахтах у рудкомы прашлі кандыдаты рэвалюцыйнай моладзі, якія ўваходзілі ў КСМ. Гэта зусім зразумела таму, што толькі кампартыя і рэвалюцыйная профсаюны ў сваіх сьпісах на першым месцы ставілі кандыдатаў, абраных на сходах рабочай моладзі. З агульнага ліку 166 сьпісаў рэвалюцыйная опозыцыя выставіла на 81 сьпісу кандыдатаў моладзі.

Такім чынам, калі рэвалюцыйная опозыцыя можа адзначыць цяпер коласальны посьпех, дык у моладзі готы посьпех у два разы сільнейшы. Упяршыню рабочая моладзь прадстаўлена, і пры гэтым так

сільна, у рудкомы. Цяпер гэтыя маладыя рэвалюцыйныя дэлегаты зьяўляюцца перадавымі барацьбітамі за ажыццяўленьне патрабаваньняў маладых рабочых.

У першую чаргу гэтыя маладыя дэлегаты прыступілі да ажыццяўленьня дэзунгу кампартыі і камсамолу аб абвешчваньні першага мая нямскай забастоўкі. Гэтая забастоўка зьяўляецца важнейшым дэзунгам у дзень 1 мая 1930 г., які ідэ пад знакам адчайнай барацьбы пралетарыату супроць паступу капіталу. Амажэ ў усіх раёнах Нямеччыны трэставаны капітал, які гледзячы на ўзмацненьне проціпалітызацыі, выступае з патрэбаваньнем аб зьніжэньні зарплат на 10-15 проц. У сувязі з гэтым набывае надзвычайна важнае значэньне патрабаваньне рэвалюцыйнай профсаюнай опозыцыі, кампартыі і КСМ аб узаадзеньні 7-мігадзінага рабочага дня, аб павышэньні заробачнай платы, аб палепшэньні сыстэмы сацыяльнай дапамогі, на беспрацоўе і інваліднасьці і г. д. Толькі абвешчэньне ўсеагульнай забастоўкі 1 мая можа даць адчужэ буржуаіі сілу і значэньне рэвалюцыйнага пралетарыату і яго баявых арганізацый.

Побач з эканамічнымі патрабаваньнямі нямскай БСМ сумесна з кампартыяй выступае першага мая з дэзунгамі барацьбы супроць рабаўнічага пляну Юнга, які заклячылі за лік шырокіх мас. Акрамя таго, цяпер ва ўсім сьвеце ідэа мобілізацыя сіл соцыялі і нацыяналі-фашызму, дугавенства і іншых адымітаў імпэрыялістычнага капіталу супроць імпэрыялістычнага пралетарскага бацькаўшчыны супроць СССР. Мільёны рабочых гатовы ў любы момант стаць на абарону СССР і сярод гэтых мільёнаў рабочых у першых шэрагах станіць нямска-савядомыя маладыя пралетары.

Дэзунг—мобілізацыя сіл на барацьбу за абарону СССР—успрыняты самімі шырокімі масамі і пад гэтым дэзунгам рабочыя будуць дэманстраваць 1 мая.

Маладыя шахцёры галасна заяўляюць:

«Мы ідзём наперад для барацьбы супроць нашых зьявольнікаў пад чырвоным рэвалюцыйным сьцягам, для барацьбы за савецкую Нямеччыну».

КАРЛ КЕРСТЭН.

Магутная дэманстрацыя баявых сіл рэвалюцыйнай моладзі

5-ты ўсеагульны „дзень рабочай моладзі“, які адбыўся 21 красавіка ў Лейпцыгу, ператварыўся ў баявы аглед рэвалюцыйных сіл рабочай моладзі.

У дэманстрацыі ўдзельнічала звыш 100 тысяч рабочай моладзі.

НА ЗДЫМКУ: Прадзіды кампартыі Нямеччыны т. Тэамак пітае шмалую гвардыю.

Будуем соцыялізм

Выступленьне новабранцаў супроць падрыхтоўкі нападу на СССР

У сярэдзіне сакавіка з Варшавы выехала каля 600 новабранцаў у палкі, якія станілі ў Вілені. На дарозе гэтыя новабранцы ўвабітаваліся.

На ўсіх ваяліх станцыях, дзе спыняліся палкі, дэманструючыя новабранцы выступалі супроць паліцыі, супроць фашыскай дыктатуры, супроць падрыхтоўкі ўзброенага нападу на СССР.

Выступленьні адурых новабранцаў адбыліся на станцыі Беларок, Сутычкі і паліцыяй на ст. Беларок дашлі да врывавак бою. Паліцыя і жандармерыя стралялі ў новабранцаў.

Выступленьне адбылося таксама ў Горадні. Вайсковая і паліцыйская ўлада рашыла жорстка расправіцца з новабранцамі і выслала на ст. Араны перадаю чыгвіна шмат паліцыі і войска з корпусу пагранічнай варты. Станцыя Араны абарулася ў вайсковы лагэр, былі пастаўлены з абадзых бакоў пераону куліяты. Яе толькі прышоў чыгвік, жандармерыя з вітоўкамі напастове накінулася на вагоны, у якіх ехалі новабранцы. Апошнія

упарта і рашуча абараняліся, чым пазьбівалі ўсе тыме гонах, паламалі лаўкі, павыпраходзілі жуперкі, каб не давацца ад паліцыі. Пасьля таі бойкі жандарам удалося адзім пагон з палкаў 37 чалавек арыштавана, у руках і нагах кайданамі і на ў астрог. Рэшта пад уагвартай жандармерыі даставіліся.

Віленская прэса імянопа ставіць гэтыя палітычныя дзеньні новабранцаў у „бунту п'яных новабранцаў“ ня гэта мае мэтай сьпыць поўных, ад саадат паліцыі кривавую расправу фашыяндараў над рабоча-савядомымі ладзямі.

У адказ на гэтую расправу працоўная моладзь Беларусі новабранцы тэ аджадуць магутнымі прасупроць белары тэрору, у ням барацьбы супроць хі Пільсудскага, супроць падваснага нападу на Савецкую

Саюзнаы урад патрабуе спынення провокацыйных выпадкаў супроць СССР

Нота ад Народнага Камісарыяту па Замежных Справах

28 красавіка 1930 г. паўвамоны прадстаўнік СССР у Польшчы тав. Антонаў-Аўсеевска перадаў польскаму міністэрству замежных спраў ноту наступнага зьместу:

„26 красавіка г. г., даючычы лічальнаму адуучэньню варункі, быў адхілен выбух паміжважнага паўвамоцнага прадстаўніцтва СССР у Польшчы, які мог выклікаць за сабою пагібельнае ўсё яго асабанага складу. Саюзнаы урад, угледзячычы ў гэтым тэрорыстычным замаху сярэбу выклікаць сур'ёзныя і далака ідучыя непараўнаемныя ва ўзамадачыньнях паміж Савецкім Саюзам і Польшчай, ня можа не зьварнуць увагі ўраду польскай Рэспублікі на тое, што паміжважны тэрорыстычны замах мог мець месца толькі ва ўмовах, якія ствараюцца даючычы ўзмацненьне ва апошні час антысавецкай дэвасцыі паўных колаў у Польшчы і зьяўляюцца з імі часткай польскай прэсы. Гэтая дэвасцыя, якая прыцягнула да сябе ўвагу грамадзкай думкі ня толькі Савецкага Саюзу і Польшчы, але і ўсёго сьвету, мае на мэдэ стварыць такіх варункі, пры якіх зьліліся б нязьлічальныя рашары адвасін паміж Польшчай і Савецкім Саюзам і выплываючы адгэтудэ вынікі. Замах 26 красавіка паказвае, што гэтая дэвасцыя ня спыняецца ні перад якімі сродкамі для дасягненьня сваіх выпражжаючых справа міру злачынных мэтаў.

Саюзнаы урад, які няўхільна імкнецца да разьвіцця і ўмацаваньня добрасуседзкіх дачыньняў у Польшчай, прымушан канстатаваць, што паказаная дэвасцыя, якая мае бласпэрычную сувязь з акцыяй паўных міжнародных фактараў зьяўляецца вьялізарнай небясьпэкай ня толькі для ўзамадачыньняў паміж СССР і Польшчай, але і для ўсеагульнага міру. Тэрорыстычны акт 26 красавіка не зьяўляецца, на жаль, адзіночным выпадкам замаху на паўвамоцнае прадстаўніцтва СССР у Польшчы. Саюзнаы урад прымушан напоініць няўдалы замах Трайконіца ў верасні 1927 году, замах ад 4 мая 1928 году на гандлявага прадстаўніцтва СССР у Польшчы Літарава, паскоя 21 лістапада 1929 году на консулства СССР у Львове, выкрытую гэтымі дзямі тэрорыстычную змову супроць таго-ж консуства і, нарэшце, акт 7 ліпеня 1927 году, ахнраю якога быў паўвамоцны прадстаўнік СССР у Польшчы П. І. Войкаў.

Канстатуючы, што, не зважаючы на ўсе пералічаныя дэвасцыі падзеі, гэтыя замахі ўсё-ж такі зьвотаюцца мажымымі ў Польшчы, Саюзнаы урад лічыць неабходным падкрэсьліць, што ў сувязі з умовамі актывацыі антысавецкіх колаў у Польшчы, так і за не межаі, падзея 26 красавіка набывае выключнае значэньне і зьяўляецца адным з элемэнтаў шырока задуманай акцыі, напэравадай да правакацыі канфлікту паміж Савецкім Саюзам і Польшчай.

Барацьба ангельскіх шарсьцянікаў працягваецца з ранейшай рашучасьцю

Спробы рэфармісцкіх і прадпрыемцаў сарваць забастоўку не ўдаліся

ЛЕНДАН, 27-4. Ня гледзячы на ўсе спробы прадпрыемцаў сарваць забастоўку шарсьцянікаў пасьля вялікодных сьвят, барацьба працягваецца з ранейшай рашучасьцю. Частковая работа адбываецца толькі на трох фабрыках. Працягваючы свае спробы адуладць забаставачны рух, рэфармісты імкнуцца арганізаваць уласныя пікеты побач з пікетамі стачачнага камітэту.

Цэнтральны стачачны камітэту гарнуў энэргічную кампэстварэньне стачачных камікожнай фабрыцы. Камітэту могу бастуючымы, арганізацыя Лендане, Гавго, у некаторых гарадох арганізацыі мітмын, прадстаўнікі шарсьцянікаў наць з заклікам падтрымаць стучучы.

5-ты ўсеагульны конгрэс „дзень рабочай моладзі“, які адбыўся 21 красавіка ў Лейпцыгу, ператварыўся ў баявы аглед рэвалюцыйных сіл моладзі. Агляд адбыўся ў Лейпцыгу, бо гэты горад зьяўляецца цэнтрам соцыялізму. Ня гледзячы на шаленую антыкамуністычную агітацыю фашыстаў, „прорыв і жасьм“ упэўна удалося. У дэманстрацыі ўдзельнічалі 100 тысяч рабочай моладзі. Дэманстранты былі поўным баявым тузізму. Начальнік паліцыі Флэйшгор-дэс соц-дэмакрат наладзіў прасупроць актывізацыю, у выніку маюцца забітыя і раненыя. На здымку: агляд сіл на дэманстрацыі.